

Alegerile parlamentare au trecut, dar vin cele locale, nu mai puțin importante (am simțit în aceste alegeri rolul baronilor democrației locali). Tocmai am ieșit din cele mai murdare alegeri, cele mai corupte alegeri, cele mai compromise alegeri. Iar CEC-ul lui Plahotniuc, asistat cu părere de rău de observatori internaționali ne spune că totul a fost curat, corect. Pomenile electorale chiar în ziua alegerilor, aducerea și votarea organizată în grup pentru Triadă, toate acestea sunt o normă pentru regim. Ce să creadă omul simplu care a fost martor la aceste grave încălcări, se întreabă Valeriu Dulgheru, preluat de Romanian Global News.

Aceste alegeri au dat naștere unor fenomene extrem de periculoase cum ar fi fenomenul Șor la Orhei și nu numai, fenomenul Plahotniuc la Nisporeni, fenomenul Dodon în întreaga republică, în special, în Găgăuzia. Cea mai mare vină pentru acest dezastru îl poartă acest mare experimentator V. Plahotniuc, care nicidecum nu poate ieși din rolul de păpușar. Lui Dodon ia dat președinția și Găgăuzia, iar pentru a-l mai tempera a dat naștere acestui clown Șor, hoț judecat în prima instanță, făcându-l guvernator de Orhei. Acest Of-Șor prin pomenile electorale de tot soiul (pungi electorale, magazine sociale (care trebuie să fie o preocupare a statului), distracții) a trezit în oameni instinctul josnic de a se folosi de lucruri făcute din bani furați. De cât timp va fi nevoie pentru a dezrădăcina aceste grave fenomene de corupere morală?

De altă parte a durut mult „trădările” din partea unor mari intelectuali, în special din rândurile artiștilor. În multe cazuri, neavând pentru aceasta nici un interes material. De ce au făcut aceste lucruri în situația aceasta de stat capturat condus de un regim oligarhic de tip mafiot? Nu vorbesc de Lazariuc, Țopa, Cuciuc ș.a., aceștia nu sunt artiști, sunt trubaduri ai regimurilor de la putere care cântă pentru soldă.

Să facem o scurtă analiză a rezultatelor recentelor alegeri. În pofida unui război total declarat de Triadă prin imperiul lor mediatic, din păcate asistat și de unii de pe dreapta, în pofida subfinanțării (un deputat democrat și șorist a costat (pe noi, nea costat!) de 30 de ori mai mult decât al ACUM-lui) Blocul ACUM a luat un scor bun. În Capitală (sub aspectul componenței naționale nu este cea mai românizată localitate!) Blocul ACUM cu 37,73% pe circumscripția națională a fost pe primul loc, iar pe circumscripțiile uninominale au fost primii în 6 din 11 circumscripții, în celelalte 5 fiind pe locul doi. Dacă ar fi fost alegeri corecte, dacă dreapta ar fi fost mai responsabilă Blocul ACUM ar fi luat peste 40% (în diverse sondaje eurounioniștii arătau peste 40%).

Iar PDM a luat în Capitală (unde alegătorul este mai informat, mai rezistent la diverse pomeni electorale) doar 13.37% pe circumscripția națională (cam asta ar fi susținerea reală a electoratului, luând în considerare că pe parcursul acestor 4 ani ratingul PDM a fost extrem de jos), iar pe cele uninominale doar într-o circumscripție (nr. 33) au fost pe locul 2, în restul – pe locul 3 cu scoruri de 2-3 ori mai mici decât locul 2.

Și stânga este în continuă descreștere, dar n-are cine-i da un șut să ajungă la groapa de gunoi politic. Cei care ar putea face acest lucru sunt preocupați de duelarea fratricidă. Trâmbițând de la toate televiziunile lor, ale lui Plahotniuc și cele rusești că vor lua peste 50% iată că au luat un scor (modest pentru ei!) de doar 31.15% pe circumscripția națională, în pofida unei finanțări exorbitante, a cadourilor electorale, a implicării Rusiei direct în procesul de alegeri.

Deci Blocul ACUM a făcut maxim posibilul, promovând în parlament și un grup mic de unioniști. Însă blocul ACUM ar fi avut acum mare nevoie de un aliat de pe dreapta. Având cel mai important și calificat sprijin (cei peste 30% de susținători ai unionismului!, printre care peste 164 de autorități locale semnatare a Declarației de Unire cu România), unioniștii au fost cei mai prost manageri. În loc să se concentreze împreună cu blocul ACUM asupra triadei Plahotniuc+Dodon+Șor noul lider PL D. Chirtoacă ataca seară de seară blocul ACUM. Chiar dacă, să admitem, avea parțial dreptate un adevărat politician nu ar fi bătut atât de dur în potențialul aliat. Din păcate urmează aceeași practică dezastruoasă a unchiului său M. Ghimpu care ne-a adus la situația de astăzi. În loc să bată împreună în păpușar Ghimpu și Filat se războiau între ei pe viață și pe moarte. Din acest război fratricid a câștigat al treilea – Plahotniuc. Ei, Filat și Ghimpu, l-au făcut pe V. Plahotniuc atotputernic.

Ce a câștigat D. Chirtoacă în aceste alegeri? Ca și dna A. Can în alegerile la primăria Chișinău, cu același comportament de mahalagiu, a câștigat tocmai 1.25%, adică 17743 de voturi, dintre care vreo 13000 le-a dat direct lui Dodon, Șor și Plahotniuc. Dar dacă lua vreo 5.9% ce cadou le făcea Triadei? Dar acestea sunt voturile celor care au crezut în el, care l-au urmat orbește, care iau mai dat o șansă. În democrațiile dezvoltate după astfel de rezultate penibile liderii partidelor își dau demisia, astfel recunoscându-și vina pentru managementul prost al partidului și cerându-și într-un fel scuze de la alegătorii lor amăgiți. Am auzit vreo declarație după alegeri, în care să-și ceară scuze de la cei pe care, într-un fel, ia trădat? În loc de declarații sterile precum că „...va face unirea cu România în următorii zece ani!” ar trebui să-și dea demisia după un rezultat atât de prost și activitate vădit antiunionistă. Din păcate primul său proiect în calitate de președinte de partid a eșuat lamentabil. Deci, să demisioneze în mod civilizată (așa cum fac în partidele cu adevărat democratice) fără niciun fel de condiții, fără ifose.

Eu îi mai pot înțelege pe tinerii unioniști A. Ursu, V. Bilețchi, I. Leășenco care au dorit să-și încerce forțele, să demonstreze că pot fi lideri. Au demonstrat. Într-adevăr, în aceste alegeri au demonstrat că sunt foarte bine pregătiți, sunt potențiali lideri ai dreptei. Nu-l înțeleg pe D. Chirtoacă, care nu avea nevoie de aceasta. Știind din start că după atâtea găinării politice Partidul Liberal nu va trece pragul electoral liderul lui totuși a mers la această trădare a electoratului său, împingând mai în toate circumscripțiile candidații lor care împreună cu alți unioniști au zădărnicit victoria candidaților blocului ACUM pe cel puțin 8-9 circumscripții. Mai mult, nu a ieșit nici măcar pe locul trei în circumscripția sa care include și satul de baștină dar și localități guvernate de el pe parcursul a peste 10 ani de primar al Capitalei.

Cred că au mai rămas oameni treji în Partidul Liberal de talia lui Valeriu Munteanu care înțeleg că Partidul Liberal nu mai există, iar împreună cu el a dispărut și ultima formațiune politică de dreapta cu putere de decizie. Au rămas doar așchii, multe așchii răzlețite. Ne lipsește categoric o dreaptă unită. Și Blocul ACUM, aflat astăzi de unul singur în fața balaurului cu trei capete, ar fi avut nevoie de un aliat de pe dreapta. Scriam despre acest lucru ceva timp în urmă. În special acum când în vară ne așteaptă alegerile locale.

Și noi, cei mulți, dar...(vorba lui Lăpușeanu) ce facem? Cei care nu au avut o opțiune clară unionistă cu șanse reale de câștig în alegerile recente, votând cele 3-4 partiduțe unioniste, dându-le încă o șansă, votul cărora însă până la urmă s-a dus la dușmanii Neamului. Cei care nu au ieșit la vot, neavând nicio opțiune clară, dar aceștia sunt majoritatea din cei peste 50% de absenteiști. Cei care au votat Blocul ACUM, mai corect opțiunea unionistă a Blocului ACUM, drept unică posibilitate ca măcar câțiva unioniști să ajungă în parlament. Printre aceștia mă enumer și eu. Toate acestea vorbesc despre un trist adevăr: dreapta nu există, există doar așchii ale dreptei care în anii 90' a adus schimbarea. Deci, trebuie construită o nouă Dreaptă din toate aceste așchii, capabilă să fructifice cele peste 30% de unioniști, avântul unionist al autorităților locale. Cu regret, cei 164 de semnatari ai Declarațiilor de Unire cu România, de fapt au fost trădați în aceste alegeri. În viitoarele alegeri locale ei trebuie să fie susținuți pe toate căile. Aceștia sunt adevărați unioniști care au demonstrat unionismul prin fapte nu prin vorbe (să folosim sloganul impropriu al democraților).

Alegătorul, în special cel unionist, este dezgustat de acest comportament iresponsabil al dreptei. Printre cei 50% care nu au ieșit la vot o bună parte sunt unioniști. Cum s-au comportat unioniștii în recente alegeri? Prin declarații dure în adresa blocului ACUM Partidul Liberal, în care până nu demult ne puneam cele mai mari speranțe, chiar dacă în calitate de locomotivă a fost luat tânărul Vlad Bilețchi au câștigat tocmai 1,25%! Chiar și în Capitală, în care tradițional susținerea liberalilor era majoră, PL a luat doar 2.14%. Dacă garnitura trenului este depășită, grav avariata, nicio locomotivă, fie ea cât de bună, nu-l ajută. Și cel mai „adevărat partid unionist" (PNL), cel mai „mare luptător pentru unionism" a luat și mai mult – tocmai 0,24% (în alegerile la primăria Chișinăului prin turnare de zoi, în primul rând asupra unioniștilor, au luat

0,17%). Partidul „Democrația acasă”, care a înrolat în rândurile sale doi tineri foarte bine pregătiți, a luat și el 0,31%. Cu regret votul acestora, în mare parte a ajuns la triada Plahotniuc + Dodon + Șor. 2.83% (aprox. 32000 de voturi!) au fost pierdute, dintre care peste 22000 au ajuns la Triadă. De asemenea, o analiză sumară arată că din cauză că pe mai multe circumscripții s-au duelat câte 2 – 4 eurounioniști, s-au mai pierdut încă cel puțin 8-9 mandate. Se observă cu ochiul liber că dacă eurounioniștii ar fi participat în bloc unic cu o bună campanie electorală care să excludă duelurile fratricide ar fi obținut în jur de 40% din voturi.

S-a vorbit ore întregi, s-au scris tone de hârtie unde s-a argumentat destul de amplu necesitatea unirii unioniștilor (sună cam bizar: unioniștii care declarativ vor unirea cu Țara nu se pot uni între ei!), iar liderașii partidelor unioniste au rămas surzi și muți. Referitor la muți risc să greșesc. Stimata doamnă președinte (pe viață!) a „celui mai unionist partid” PNL a declarat în repetate rânduri că nu are nevoie de sfaturi. Și unde a ajuns cu tradiționalul scor electoral de sub 1%. Toți sunt vinovați: „sfetnicii” sunt vinovați pentru că se amestecă în treburile partidului. Alegătorii sunt proști fiindcă „nu știe cum să aleagă”.

Ce-i de făcut în preajma alegerilor locale? Unica salvare este doar reconstruirea drepte, crearea unei noi drepte din toate așchiile unioniste. Am avut o situație similară în preajma alegerilor parlamentare din a. 2001. Atunci a avut loc o tentativă similară de unire a dreptei. După mai multe întruniri în vara a. 2000 se ajunsese practic la o propunere judicioasă. În toamnă Partidul Liberal (PL, președinte M. Rusu), Partidul Național Țărănesc Creștin și Democrat (PNȚCD, președinte V. Muravschi), Partidul Social-Liberal (președinte O. Serebrian) (la negocieri au mai participat grupul Dolganiuc, desprins de la Frontul Popular (V. Dolganiuc), grupul Nedelciuc, desprins de la Partidul Forțelor Democratice (V. Nedelciuc)) urmau să organizeze Congrese extraordinare, la care PL și PNȚCD urmau să declare unirea cu Partidul Socio-Liberal, iar președinte să fie unul care nu a fost membru al partidului comunist. Unicul care satisfăcea această condiție era tânărul Oleg Serebrian. Din păcate din cauza poziției dubioase a președintelui PSL Oleg Serebrian nu a avut loc unificarea dreptei, fapt ce a condus la dezastrul din alegerile din 2001.

Totuși apare întrebarea: în jurul cui să se facă această nouă construcție unionistă? Este o dilemă, luând în considerație miticismul liderașilor basarabeni de pe dreapta, orgoliul nemăsurat, miopia politică. Pot să mă greșesc, să par naiv, dar mi se pare că cel mai onest pe dreapta în aceste alegeri a procedat PUN (și denumirea este deosebit de actuală!), care nu s-a avântat în alegeri cu pieptul dezgolit (ar fi luat un rezultat similar celui al liberalilor), ci a chemat susținătorii săi să susțină necondiționat blocul ACUM, unică opțiune eurounionistă reală la moment. Pentru a reuși către alegerile locale din vară (nu așa cum „a reușit” dreapta în recente alegeri parlamentare!) este strict necesar de demarat procesul coalizării tuturor forțelor unioniste.

Valeriu Dulgheru: "Alegerile au trecut. Alegerile vin!"

Scris de Chişinău, România de Est (Basarabia) / Romanian Global News
Marţi, 05 Martie 2019

PUN, PLR, PNL (membrii dacă liderul nu va dori!), PPDA, PPPVE, PPVP, organizațiile de tineret „ODIP”, „Tinerii Moldovei”, BUN, dar și ce a mai rămas sănătos în PL, toate trebuie să fie împreună. „Jos orgoliile, sus Unire” a fost lozinca tânărului unionist Vlad Bilețchi în alegerile recente (din păcate nerealizată!). Într-adevăr, jos orgoliul. Luând în considerație orgoliul nemăsurat al unor actuali lideri de dreapta, de asemenea, măiestria lui Plahotniuc de a compromite tot ce se mișcă și probabilitatea ca viitorul lider al viitoarei construcții unioniste (dacă va fi ales unul din foștii lideri!) să fie șantajat (cu dosărele!), o soluție salvatoare ar fi organizarea unui Congres Extraordinar al tuturor partidelor unioniste existente și votarea în funcția de președinte pe unul dintre cei trei tineri lideri uniuniști: Anatol Ursu, Vlad Bilețchi, Ion Leașenco. Chiar dacă au făcut unele greșeli în recente alegeri totuși au demonstrat că sunt foarte bine pregătiți, că pot face față noilor provocări. Este o chemare și către dl Traian Băsescu să vină la Chişinău și să continue proiectul său de unificare a drepte atît de bine început doi ani în urmă.

Noua construcție unionistă cu ajutorul structurilor locale ale fostelor partide unioniste componente în strictă colaborare cu blocul existent ACUM este în stare să îngrădească drumul baronilor locali născuți de triada Plahotniuc+Dodon_Șor.

Domnul să ne lumineze mințile în această perioadă prepascală să nu mai călcăm pe greblă ca proștii!